



## List ljudstvu v poduk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštno vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 2 gld. 50 kr., za pol leta 1 gld. 30 kr., za četrlet leta 65 kr. — Naročnina se pošilja upravnštvu v tiskarni sv. Cirila, koroške ulice št. 5. — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Posamezni listi dobé se v tiskarni in pri g. Novak-u na velikem trgu po 5 kr. Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat, po 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

### Vabilo k naročbi.

S 1. dnem meseca oktobra začne „Slov. Gospodar“ četrto ali zadnje četrletje. Komur je toraj s tem dnevom potekla naročnina, prosimo ga uljudno, da obnovi v pravem času svojo naročbo. Do konca t. l. stane še „Slov. Gospodar“ 65 kr.

Naročnina pošlje se najlaglje s pošto nakaznico upravnštvu „Slov. Gosp.“ v tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Upravnšтво.

### Slov. posojilnica v Ljutomeru.

V časih zdi se nam potrebno, da se ozremo nazaj v pretekle čase, naj nam je mogoče potem soditi, iz katerih vzrokov in na kaki podlagi se je v teku časa ena ali druga reč razvila in dozorela do tega, da moremo zdaj uživati nje sad. Dogodki minolih časov pa uplivajo tudi izdatno na nas, služijo nam za izgled, kako naj uravnamo naše sedanje razmere, da takó na podlagi krepkih osnov snujemo dalje pogoje boljše prihodnosti naše.

S preporenjem državne ustave začelo se je tudi med Slovenci veselo gibanje narodnega življenja; povsodi so se snovala narodna društva — čitalnice; tudi mi v Ljutomeru smo si z velikim navdušenjem enako osnovali. Bilo je res vse živo in veselo; ali navdušenje nima nikoli pravega vzleta niti trdnega vzdržaja, če nas stiskajo grenke skrbi vsakdanjega težavnega življenja.

To je sprevidel mož, ki še danes med nami živi, ter je nastopil drugo pot društvenega delovanja; postavil nam je v Ljutomeru na noge in uredil že tistikrat denarno podporno društvo — založnico, ko še na Slovenskem ni bilo nikjer nobene druge. Težavno je bilo to delo od začetka, ker ta čas v Avstriji še ni bilo postave, na katero bi bilo mogoče se upirati pri raznih slučajih posebno, ko so finančne gosposke stavile do nje skoraj neomejene terjatve. Vendar z neumornim trudom in vsestranskim požrtvovanjem bile so premagane vse težave.

Zdaj pa si pogledimo, kaj smo že dosegli s tem narodnim podjetjem in koliko še se da storiti, ako se ta stega trdno oklenemo vsi prebivalci okraja!

Naš okraj ni še za zdaj Bog si vedi, v kako dobrih razmerah, vendar kar še ni, moremo doseči z zjedinenimi močmi. Zemlja naša ni pusta, in kar krije v svoji globini, tega ni preiskal še nihče. Sredstva, da se jih poslužimo, so nam ponujena; v prid nam služiti morejo pa samo takrat, če je naše umno delovanje podprto z izdatnimi denarnimi pripomočki.

V nekaterih stranéh gospodarstva smo že precej napredovali; v drugih pa še je mnogo dela. Manjka nam obrtnije; kupčija ni še na vse strani v domačih rokah; vsiljujejo se nam tujci, ki se med nami bogaté; v mnogih strokah še nimamo niti domačih rokodelcev. To so žalostne prikazni, ne dajo se zamolčati; odpraviti jih pa je le mogoče z vsestranskim stvarnim podukom in gmotnimi pripomočki. V tem nas naša založnica izdatno podpira: ona nam pomaga staviti šole; gospodarjem in raznim podvzetnikom, potem pa tudi tistim, ki padejo v nesrečo, podaja denarne pomoči.

V kratkih letih izdala je v dobre namene svoto 3151 gld. 80 kr., kar se tako-le razdeli: Ponesrečenim po ognju 530 gld., siromaškim dijakom 270 gld., narodnim šolam v okraju, posebno na Cvenu, 100 gld. v Veržeju 100 gld., pri Malinedelji 200 gld., v Cezanjevcih 100 gld., v Ljutomeru 1000 gld. za šolska sredstva 281 gld. 80 kr.; potem je spravila v okraju 5 gasilnih društev na noge, za-nje je izdala do konca leta 1892 svoto 570 gld. ter s tem zagotovila njih obstanek.

Ali ni to lepo narodno delo, ali ni veselo za vsakega narodno čutečega Slovenca v okraju videti, kako si Slovenči sami iz nevolje pomagamo, če združimo svoje moči?

Kaj pa bi zamogla založnica naša še le storiti, če bi tudi vsi tisti izmed domačih Slovencev, ki še do sedaj, bodi si po svoji neprevidnosti ali neumnosti, v

druge ptuje denarne zavode svoj denar nosijo, taistega vlagali v svojo domačo založnico! Koliko domačih podvzetnih močij bi se zamoglo več s taistim podpirati in v obče naš gmotni razvitek krepčati, če bi tudi ta denar v domačih rokah podpiral domača podvzeta! Začnimo vendar enkrat pametno in trezno misliti, da je brat bratu najbližji in da če enega ali drugega zadene kaka nevolja, od česar ni nihče izvzet, najdemo vselej in najpoprej le pri svojih domačih pomoči! Ljubimo torej pred vsem svoje, ptujega pa ne zaničujmo in naše geslo naj ostane vselej: Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal!

## Cerkvene zadeve.

### Blagoslovljenje zvonov pri Sv. Juriji pod Tabrom.

To vam je bilo veselje pri nas. Kmet prav veselih dni malo šteje, a te dni smemo med najlepše šteti. Dragi bralec, vprašaj, kaj je bilo tako radostnega za Šentjurijčane v Savinjski dolini? Nove zvonove smo dobili. Dne 13. t. m. zvečer sta jih pripeljala naravnost iz Ljubljane dva naša poštenjaka Južna in Apat. Možnarji so pozdravljali lepo ovenčane pevce došle iz bele Ljubljane.

Dne 14. zjutraj je daleč znana Šmarijska godba svirala pred ovenčanima vozoma od Apata do cerkve v Kapli, kjer se je služila sv. meša. Po kratkem govoru prlmernem veselej slovesnosti smo se v procesjo uredili. Za razpelom šli so možki in za njimi šolarji in za temi 111 ovenčanih deklet v belih oblekah, v rokah z voščeniimi svečami. To ti je bil krasen prizor! Solze veselja so igrale ljudem v očeh.

Med duhovnikoma in vozoma korakali so godci. Ženske bi pa bile najrajše vse vstric vozov hodile. Tako je dolga procesija pod gostimi slavoloki z pomenljivimi napisi do farne cerkve došla. Poleg zvonika postavila sta vrla voznika voza. Vsakdo občuduje zvonik, kojega so tako izvrstno dozidali in olupšali zidarji. Zidar Vrečko iz Vojnika se je pokazal vrednega hvale, kojo ima že poprej po Savinjski dolini. Zvonik dobil je novo streho bakreno, koja pokriva mojstrsko delo izvedenega tesarja. Iz visokih novih lin pozdravljaj le stari še ostali zvon svoja nova tri tovarišča. Mi smo šli v cerkev, kjar se je sv. meša služila. Pri darovanju so prižgale ovenčane dekleta sveče, koje so do povživanja gorele. Po obhajilu mašnikovem so dekleta šle okolu altarja ter so sveče darovale cerkvi. Tem dekletam pridružili so se tudi tisti možki in ženske, kateri so tudi sveče imeli. Po opravlilu se je zopet vse gnjetlo okoli zvonov pri zvoniku. A še novo veselje nas je čakalo. Obljubili so premil. knezoškof sami priti blagoslovit nove zvonove. Kako so urno venčali mlaje, stavili slavoloke, da se dovrši vse do prihoda željno pričakovanega nadpastirja. V soboto ob 1/26. uri zvečer pripeljali so se o tovaršiji našega rojaka, visokočastnega gosпода ravnatelja in kanonika Hribovšeka. Pri lepem znamenju Južnovem smo pozdravili spoštljivo premilostljivega knezoškofa ter šli z njim v farno cerkev k blagoslovu z litanijami.

Drugi dan so s pomenljivimi obredi blagoslovili nove zvonove v navzočnosti 13 duhovnikov ter obred dovršili do blizu tričetrt na deset. Sedaj so nam višji pastir z apostolsko gorečnostjo razložili pomen obredov in nam dokaj prelepih naukov in opominov vsadili v srce. Po pridigi je bilo darovanje. Po darovanju za cerkvene potrebe služili so knezovladika slovesno sv. mašo.

Med sv. mešo nas ob jeden četrť na dvanajst iznenadi petje novih zvonov. Prvič so nam zapeli, daj Bog, da bi še sto in stoletja peli in vabili vernike k službi božji ter opominjali k molitvi. Nehvaležno bi bilo, ako bi pozabili pohvaliti mojstra, koji je v poldrugi uri imel že zvonove popolnoma v redu, da so že tako hitro zapeli. Zares Janez Šmak, Braslovški rojak, ni zastonj hodil na Dunaju v obrtno šolo ter tam si nabiral razkušenj ne samo v šoli, ampak tudi pri tesarskih različnih opravkih. Pravega mojstra se je izkazal v Šentjuriju pri vseh delih pri župnem gospodarskem poslojpu, pri zvoniku, pri kočljivem delu za odre zvonovom in slednjič pri obešanju zvonov.

Minoli so nam veseli dnevi, a spomin na-nje nam bode ostal do meje našega življenja.

### Blagoslovljenje šolskega poslojpa pri Sv. Botfanku na Kogu.

(Konec.)

Ko je služba božja minila, podali smo se med zvonemjem, streljanjem in sviranjem godbe z mladino vred v novo šolsko poslojpe, kjer je vlč. g. dekan izprosil blagoslova božjega vsemu delovanju, ki se bode vršilo v tem zavodu. Zdaj nastopi c. kr. okrajni nadzornik, gosp. Ranner kot zastopnik c. kr. glavarja, kateremu ni bilo mogoče udeležiti se slovesnosti, ter v daljšem govoru pojasnjuje pomen slovesnega dneva, ki je tako veliko število odlične gospode ter toliko ljudstva iz raznih far privabil na drugače tihi in mirni hribček sv. Bolfenka. Zahvaljeval se je kraj. šolskemu svetu, zahvaljeval občinam ter vsem, ki so pripomogli v to, da se je preobrazila stara, postavnim zahtevam ne ustrezajoča šolska hiša v tako krasno šolsko poslojpe. Omenjal je nadalje dolžnostij starišev do otrok in učiteljev, polagal je na srce otrokom, kaj jim storiti in kako ravnati, da postanejo enkrat dobri katoličani in pravi domoljubi, ki žrtvujejo za »vero, dom in cesarja« vse življenje in kri. Navdušen svoj govor končal je g. nadzornik s povabilom, da zakličemo največjemu dobrotniku in pokrovitelju šole Njega Veličanstvu presvitlemu cesarju trikratni »živio!« To smo z navdušenostjo storili, otroci pa so zapeli cesarsko hymno. Omenim še naj, da se je tudi domači nadučitelj g. Slanc, ki si je poleg voditelja stavbe, g. Žabavnika za novo šolsko poslojpe stekel tudi obilo zaslug, zahvaljeval v posebnem govoru vsem blagim naklonjencem šole, katere je stalo zidanje gmotne ali pa druge žrtve. Zahvala nekega učenca, ki je stopil za tem na govorniški oder, ganila je marsikaterega poslušalca do solz. Kakšno moč ima vendar nežni glas, ki pride iz ust nedolžnega otroka! Otroci še zapojó nekoliko pesmic in oficijelni del slovesnosti je bil končan.

Na to so bili otroci pogoščeni s kruhom, bidri, mesom in jabelčnikom (za vse to so poskrbeli radodarni prijatelji in prijateljice mladine), odrasli odličnej gostje pa so se podali v gornje nadstropje, kjer je bilo v prostorni sobi pogrnjeno za »skupni obed.« Nad 100 oseb sede okrog bogato obloženih miz. Ko smo se nekoliko okrepečali, začele so se raznovrstne napitnice, od katerih pa radi pomanjkanja prostora omenjam samo tri. Prvo je sprožil g. Slanc premilemu našemu vladarju Francu Jožefu I., ki tako po očetovsko skrbi za vse svoje raznovrstne narode. Cesarsko pesem smo odpeli stojé. Drugega napitnica g. nadzornika Rannerja veljala je vlč. g. dekanu, kot pravemu podpiratelju in pospeševatelju šole, ki je to že pri večih priložnostih, zlasti pa danes s svojo lepo in podučljiva pridigo v cerkvi jasno dokazal. Gosp. dr. Geršak in ud okraj. šolsk. sveta iz Ormoža je v daljšem govoru napival g. nadzorniku Rannerju kot voditelju učiteljstva Ptujkega okraj. glavarstva, proseč ga,

da bi čuval oziraje se na šolske zakone po učiteljih svojega področja ljudstvu dve reči, kateri taisto neizrečena ljubi: sv. katoliško vero in pa njegovo narodnost, kajti le tedaj bode vladalo mej prostim ljudstvom in učiteljstvom za šolski napredek toli potrebno soglasje. Slišali smo še več jedrnatih napitnic, katerih pa ne moremo tu podrobneje omenjati, ker nam je poročilo itak že preveč narastlo pod peresom. Da je mnogo gostov ostalo skupaj do trde teme ter se s petjem in raznimi govori izvrstno zabavalo, je dokaz, da se je tudi neoficijelni del svečanosti izvršil v popolno zadovoljnost tako prirediteljev, kakor tudi vdeležencev. In s tem končam!

Ne morem pa tega lepše in boljše storiti, kakor da vrlim in šoli prijaznim Bolfenčanom iz srca želim: »Daj mili Bog, da bi se vzrejala v novem šolskem poslopju, kojega zgradba Vas je stala toliko truda in požrtovalnosti, Vaša deca vedno le v dobre in koristne ude človeške družbe, kojih se bode kedaj veselila cerkev, domovina in pa narod slovenski!« A. K—i.

## Gospodarske stvari.

### Nekaj o puranih.

Sicer je sitno in zamudno purane rediti, ker niso za naše kraje vstvarjeni, ampak zelo občutljivi, a gospodinje jih le redijo na dvorišču, posebno katere so blizu kakega mesta, kajti prinese taka perutnina marsikak goldinar v mošnjo. Puran mora lepe in polne rasti biti. Svetuje se od večih stranij, naj se rabi jeden purman le jedno leto. K večjemu še gre, če ga obdržiš dve leti.

Pura pa še nasprotno more valiti celih pet let. Kakor se je že večkrat pokazalo, so bele pure boljše in krepkejšje od drugih. Meseca aprila že nesejo. Paziti je pa, da ne hodijo pure, koder bi rade; dokler ne znesejo, naj bodo priprte. Imajo namreč slabo navado, da jajce rade raznesó. V gnjezdu naj se pušča le po jeden podložek; druge jajce se na hladnem kraju shranujejo, dokler se ne porabijo.

Več, kakor 20 jajec pura na enkrat ne znese, temveč začne valiti. Svoje jajce vsaka najboljše zvali in zato ima toliko gospodinj pametno navado, da zaznamujejo jajce, da ve, od katere pure so. Leta stare pure najlepše in najvarnejše valijo. Gnjezdo mora biti na suhem in skritem kraju. Več, kakor 15 jajec ni varno podložiti. Dokler pura vali, ne gane se z gnjezda, ampak gospodinja jo mora prenašati, da dobi zobati in piti. Dobro je, če se pri tem drži vsak dan tiste ure. O takih prilikah pa se morajo jajce s čim pokriti, da se ne prehladijo.

Voda, katero koklja dobiva, naj bo vselej čista in mrzla. Purman ne sme blizu gnjezda, ker bi valečo puro dražil vznemirjal in motil. Dalje ne vali, kakor štiri tedne. Ker je lupina precej trda, kaže mladičem pomagati, a to se mora jako previdno zgoditi. Ko začnejo piščeta od znotraj kljuvati, mora pura vedno na jajcah ostati, dokler niso vsi mladiči zvaljeni.

Prvi dan ni še treba mladičem skrbeti za živež. Najprej naj se jim dajejo v trdo kuhana jajca, ki se na drobno zrežejo ali stolčajo. Pozneje je tudi kuhan grah zmešan s sekanim čebulom. Ko so tedna stari, ni več treba jajec, ampak zreže se nekoliko kopriv, ki se zmešajo s pšenom ali ječmenovo moko. V to služi tudi tudi kisl mleko in otrobi ali solata. Še le, če so deset dni stari, smejo se na travo spustiti a paziti je, da si ne ranijo nežnih nožic ob trnju, robih ali ob koprivah. Mraz jim neverjetno škoduje in v prvi svoji mladosti

jih največ zavolj prehlajenja pogine. Zjutraj ne smejo prej vun, dokler ne zmanjka rose in zvečer ne smejo rose zunaj pričakovati. Po dnevu naj se obvarujejo prevelike vročine in prenašajo kam v senco. Pri tem se še le prav spozna, da purani niso za naše podnebje, ampak za veliko toplejše kraje. Pozneje pa se navadijo vročini in mrazu ter so veliko bolj vtrjeni, kakor druga kuretina.

### Pajek.

Zagovornikovo mesto sem si izvolil. Koga bom pa zagovarjal? Nikogar drugega ko majhnega osmeronožca — pajka. Koliko pač ljudje to nedolžno živalico obrekujejo, sovražijo, preganjajo in ji stvari podtikajo, katerih ni nikdar in nikjer zadolžila. Celó zagotavljajo nekateri, da je strupena! A prašam te, zakaj pa se pajek toliko trudi in tako umetno mrežo prede? Ni si še videl v njej sitnih muh, škodljivih kebrov ali drugih mrčes, ki s strahom pričakujejo zadnjih svojih trenutkov? Nisi-li opazoval, kako premeteno sedi pajek skrit v kakem kotu, od koder se po tem zakadi na vjetnika? Če le samo to zračuniš, koliko škodljivih mrčes se na ta način pokonča, dobiš zelo ogromno število. Vse drugači pa preganja pajek mušice, listne in škrlatne uši. Kjer je dosti pridnih pajkov, nimajo se ljudje pritoževati, da bi mrčes jim mnogo prizadejala.

Še več ima naš zagovorjenec opraviti v gozdih, kjer varuje skorjo, les, listje in celó korenine mrčes, gosenic in črvov. Ko bi mogel človek slediti bojevanju med pajki in preganjencem, čudil bi se nad marljivostjo in vstrajnostjo majhnih bojevnikov. Tu delujejo pajki, ki so med brati najmanjši. Večji pa preganjajo zemlje, merke (Spannraupe, geometra), molje, klošče, zakožnike, žizke in celo ščurke ali žoharje. Kdo polovi neštnevilne hrošče, ki vničujejo mlada drevesca in s tem cele gozde, če ne v prvi vrsti različni pajki. Od najmanjšega do največjih so vsi pridni pri delu in kakšno zahvalo najdejo pri nehvaležnih in nevednih ljudéh —?

**Sejmovi.** Dne 6. oktobra v Pišecah. Dne 7. oktobra v Tilmiču. Dne 9. oktobra v Oplotnici. Dne 12. oktobra v Gomilici. Dne 13. oktobra pri M. D. v Brezju in v Kapli.

## Dopisi.

**Od Sv. Ilja v Slov. goricah.** (Občinske volitve). Pač častno je ime »Gemeindevorsteher« biti; pa še boljše je poleg tega častnega imena tudi dobro plačilo. To čuti naš sedanji obč. predstojnik baron Pistor. On si misli: drži se tega častnega imena in službe; kaj mi mari za krivice, katere napravljam slovenskim volilcem pri vsaki občinski volitvi, meni je le za mojo častno ime in službo. Eno prelepo in častno ime »baron« so mi že tako odvzeli, in še kazen sem moral za to plačati, in zdaj naj bi še čast »Gemeindevorsteherja« drugim prepustil, in še mogoče celo Slovincem. To se ne sme zgoditi. Kdo se bode potem zame več zmenil, ko se zdaj mi tako ponižno vklanljajo cigajnič, čikovec i. d. ter me častijo kot svojega boga. — Gotovo vladajo v njem take misli in želje, ker drugače bi ne mogel pri vsakokratni občinski volitvi tako sebično postopati nasproti slovenskim volilcem. Že dve leti sta pretekli, kar so se vršile pri nas občinske volitve v vseh treh razredih. Ali ker so se slovenskim volilcem takrat od strani Pistorja in od njega izvoljene volilne komisije storile nezaslišene reči, in to v drugem volilnem razredu, smo se pritožili na deželno namestnijo v Gradec.

Volitva za drugi razred bila je potem v pretečenem letu v jesen. Volilcev v drugem razredu je 22, od vsake strani polovica. Pri tej volitvi bi bili naši zmagali, ker je par Nemcev izostalo, nasprotniki so to vedeli a si niso vedeli drugače pomagati, kakor da je komisija postavno veljavna pooblastila dveh udov zavrgla in enemu volilcu volitveno pravico odrekla. Na to nepostavno prisilno dejanje smo se zopet pritožili. Zopet je minilo leto dnij. V ponedeljek dne 22. septembra vršila se je zopet volitev za drugi volilni razred. Naši možje prišli so vsi na volišče, tako tudi nasprotniki. Po pravici bi prišlo do srečkanja, tega pa so se nasprotniki zbali, da bi njim morebiti »srečka« ne bila mila, zato je volilna komisija, se ve, da na »komando« Pistorja, enega naših volilcev po krivem zavrnila, kljub ugovarjanju in dokazovanju c. kr. komisarja, da ima po postavi dotičnik pravico voliti. Da proti temu ne bomo mirno rok križem držali, umeje se samo ob sebi. To vam je, dragi bralci, dokaz, s kako silo in zvijačo hočejo si ti privan-dravci a la Pistor, Rozman itd. nad nami obdržati svoje oblastvo in nas takorekoč s silo zatreti. Pa mi se tolažimo s tem, kakor je Seidlu in Brandstetterju dotekel čas, tako bode tudi Pistorju in njegovim pojdašem enkrat odklenkalo. Volilnim možem v drugem volilnem razredu pa bodi vsa čast, ker se tako krepko zavedajo in potegujejo za svojo pravico. S tem tudi očitno kažejo svoj čisti značaj, da hočejo biti na svoji slovenski zemlji sami svoji gospodarji.

**Od Sv. Lovrenca v Slov. gor.** Ako prideš, dragi bralec, kakega lepega dné v našo prijazno dolinico, gotovo bode ti veselje navdajalo srce, ko vidiš povsod, kamor se ti oko ozre, vse polno mladega, lepo izgojenega, sadnega drevja. Kako sn je vse spremenilo v teku nekoliko let! Prej ni bilo v celej fari niti jedne drevesnice, katerih je sedaj lepo število, in tam, kjer si — še ni dolgo od tega — videl kako grčavo jablan, raste sedaj bujno drevesce. Kaka izpremenjava! Gotovo radoveden vprašaš, kdo je temu vzrok, kdo je ta, ki je v tem oziru toliko na naše ljudstvo uplival, ki je takorekoč stotak in stotak spravil v našo faro? Vsakdo pritrdil bode ti z veseljem: To je delo — vsaj večinoma našega bivšega nadučitelja g. Fr. Šijanca. Ta mož deloval je dolga leta v našaj dolinci v blagor faranov in njih otrok in bi še morda sedaj ravno tako, ako nebi nekateri »Nebodijhtreba« tako dolgo rovali, da so ga spravili od nas. A če tudi osebe, žal, ni več pri nas, ostala so njegova dela. Kdo drugi je spremenil našo faro v tako lepi sadunosnik, če ne ta gospod? Kdo je deloval na to da vidimo sedaj skoraj pri vsakej hiši večjo ali manjšo drevesnico? Vse to je delo prejšnjega gosp. nadučitelja, kateremu se za to nesebično delovanje ni plačevalo s hvaležnostjo, ampak izpolnil se je žal izrek: »Nehvaležnost je plačilo sveta« Marsikateremu bilo je žal, ko se je ta gospod poslavljaj na veliki ponedeljek t. l. od nas, a še bolj žal nam je za-nj sedaj, ko ga že dalje časa ni med nami; kajti sedaj še le smo spoznali, kaj nam je on bil. Tistim pa, ki so kot njegovi osebni sovražniki — ni jih bilo veliko — delovali proti njemu in mu hoteli škodovati, kakorkoli jim je bilo mogoče, se pa to ni posrečilo; našo faro spravili so res ob vestnega učitelja in dobrega sadjerejca, a njemu niso škodovali, kar je bil njih namen, temveč spravili so ga — na boljše mesto. Nehote so mu koristili. Šenjurjevčanom po častitamo, da so dobili razven zavednega in véstnega učitelja tudi izurjenega sadjerejca in vrlega narodnjaka.

**Iz Čadrama.** (»Sloga«.) Čeravno je tukajšnje »bralno in gospodarsko društvo« v svojem začetku malo in na videz slabo, vendar je upati boljše prihodnosti, kajti večina udov pridno prebira razne časnike in knjige,

in tudi drugi sosedje se sedaj zelo zanimajo za to društvo, in mnogo jih je že obljubilo pri prihodnjem občnem zboru k društvu pristopiti. In kako bi tudi ne, saj bi ne bilo lepo, da bi društvo, kateremu tuji dobrotniki pomoč pošiljajo, od domačih ne bilo podpirano! Dne 20. avgusta je bil za naše društvo zelo vesel dan, bilo je odborova seja, predsednik pa je prinesel od č. g. župnika polne roke lepih vezanih knjig, ktere je č. g. župniku za naše društvo poslal znani rodoljub in naš do-brotnik dr. Vošnjak iz Ljubljane. Knjige so polne lepega berila in so obudile veliko zanimanje za društvo, in pa splošno hvalo blagorodnemu gospodu. Sicer so se že č. g. župnik pismeno v imenu društva zahvalili gospodu doktorju za veliki dar, za kar jim bodi izrečena od odbora na tem mestu javna zahvala. Ne smemo pa tudi mi zamolčati, da ne bi se javno zahvalili našemu gospodu dobrotniku za veliko pomoč. Preblagorodni gospod doktor, v imenu vseh društvenikov se Vam prisrčno zahvaljujemo, da ste nam knjižnico pomnožili. Vse smo prejeli in s tem našo knjižnico pomnožili. Vaše ime ostane zapisano v hvaležnih srcih naših društvenikov, pa tudi v društvenem zapisniku, ker bili ste prvi dobrotnik, ki ste nas v sedanjem težavnem položaju podpirali. Drugo podporo v knjigah, katere so vse hvale vredne, dobili smo v zadnjem času od gospoda doktorja J. Rudolfa iz Konjic, kateremu bodi tudi tukaj za vso pomoč naj-topleja zahvala izrečena. Mi pa si želimo za naše društvo še več rodoljubnih posnemalcev. Odbor društ. »Sloga«.

**Iz Brežiškega okraja.** (Darilo — Volitev.) Na Bizeljsko hodijo in se vozijo od vseh stranij ljudje, da si ogledajo Amerikanske nasade. Je pa tudi vredno in spodbudljivo si jih ogledati, ker si jih drugače človek ne more predstaviti v svoji lepoti in z velikim ter lepim grozdem obložene. Na početku tega meseca so bili celo gospodje iz Gradca — 25 jih je bojda bila — se potrudili na Bizeljsko si vinograde ogleda. Med njimi je bil tudi deželni glavar, ki se je prav laskavo in pohvalno izrazil o tamošnjih nasadih, ter je podaril posestniku Osojniku v stari vesi 50 gld. Lani pa je njegov sosed dobil 20 cekinov. Da so taka darila primerna, je samo po sebi razumevno, posebno še, ako se obdari siromak, kakor se je v teh slučajih zgodilo. To spodbuja tudi druge k veči marljivosti. — Še nekaj bi rad omenil. Kakor se sliši, so občinske volitve na Bizeljskem čisto pred durmi. Dobro bi bilo, de bi se zavedni krščanski poštenji možeje zjedini ter neko revšé iz občinskega odbora izvrgli. Izvolite si poštenjake, krščanske može, kojim je blagor ljudstva a ne lasten dobiček na srcu! Naj se pokaže, da tudi Bizeljsko hoče biti slovenska občina, zakaj bi tam tuje zapovedovali? V slogi je moč.

**Iz Slov. Goric.** (Veselic a), katero so priredili vrli učitelji pri Sv. Benedikta za šolarje in sploh za kmet-sko ljudstvo, ostane vsem v lepem in častnem spominu! Dne 17. avgusta je bila proslava presvitlemu cesarju, v sicer pri Sv. Treh kraljih: Se vé, da se je vršilo na krščanski podlagi in je bila torej tudi sv. meša. Od 1.—3. ure popoldne je se vršila veselica za šolarje, otroci so dobili, kakor slišimo, tudi nekaj za zobe ter gre hvala zato nekaterim požrtvovalnim faranom, v prvi vrsti g. Francu Fekonji v Trotkovi. Od 9.—12. ure ste pa bili dve igri za ljudstvo, namreč I. »Gospod iz Trsta« v 2 dejanjih igrali so jo samo dečki v veliko zadovoljnost vsega občinstva; II. »Na Osojah« v 4 dejanjih igrali so jo jednako pohvalno dečki in deklice. Slavnosti vdeležili so se tudi č. g. duhovniki. Ker so take slavnosti velike važnosti za slovensko ljudstvo, zato je želeti, da se večkrat priredijo tu in tam. V prvi vrsti so pa res hvalevredni gg. učitelji pri Sv. Benediktu, ki pri-rerajo nježni mladini veselje, ki gotovo ostane celo živ-

ljenje v blagem spominu. Ob enem se pa krepí narodni ponos, slovenski duh krepča in širi med kmetsko ljudstvo. Zatoraj hvala za to slavnost! Sv. Benediškim župljanom pa kličemo gromovito živio in le hrabro naprej, ne bojmo se nemškutarskega piha nikar! — k—

**Od Sv. Marjete niže Ptuja.** (Slavnosti in še kaj.) Pri nas obhajali smo letos že več prav lepih slavnostij, ki so še gotovo vsem v dobrem spominu. Najprej je napravila Ptujška podružnica sv. Cirila in Metoda tukaj zborovanje, da bi ljudstvo nekoliko navdušila za družbe vzvišeni namen, ki je: vzgojiti materi Sloveniji sinove in hčerke v pravem katoliškem in slovenskem duhu ter braniti slovensko deco na mejah pred žalostnim potujčevanjem, zajedno pa je tudi vzpodbudila, da kaj položi na oltar domovine, kar se je tudi zgodilo. — Druga slavnost bila je tombola dne 30. julija, ki je gotovo prinesla lepo svoto dobička v napravo brizgalnice. Tretja gotovo najlepša slavnost pa je bila nova maša preč. g. Ivana Kolariča, ki se je obhajala dne 6. avgusta v veliko veselje v tem oziru itak vrlih Marjetčanov. Pridigoval mu je rojak preč. gosp. kaplan Valenko. Na domu v Mali vasi pa je bila prava narodna slavnost v zelenej utici, katero je dičilo veliko število prelepih napisov. Posebno pa so še jo povzdigovali navdušeni govori o verski in narodni zavesti, katerih še se gotovo vsak udeleženelec dobro spominja. — Četrta slavnost ali boljše ljudska veselica pa se je vršila dne 27. avgusta v Brumenovem gaju. Bil je v to svrhu gozdlič primerno okinčan z zastavami in vse tako urejeno, da se je ljudska veselica mogla v najlepšem redu vršiti ter se tudi precej benarja za brizgalnico nabrati, v kateri namen se je bila priredila. Znamenit je bil ta dan za Marjetčane, ker se je morda prvokrat pri njih igrala gledališka igra — in še celo pod milim nebom. Veseligrada »Kje je meja?«, ki je za veselice na kmetih kar najbolj prikladna, igrala se je izvrstno, kar je pričalo burno ploskanje pri vsakem odmoru. Temu se ni čuditi, ko je snov igri vzeta iz vsakdanjega kmetskega življenja, kjer se le predostokrat kmetje pripravajo zaradi meje. V razveseljevanje pa si našel v prijetnem gaju kuhinjo, krčmo, muzej, pošto, strelišče in tramvaj, kar vse je k dobri zabavi mnogo pripomoglo, pa še tudi nekaj naklonilo za brizgalnico. Zvečer pa je bil celi gaj po mnogoštevilnih lampijonih kaj lepo razsvetljen. Udeležba še je bila dokaj mnogobrojna; izmed gostov omenjam vrle Markovčane, vzlasti rodoljubne slovenske pevkinje, ki so s svojim krasnim popevanjem poviševale veselico. Da se pa je ta veselica priredila in tako lepo vršila, je zasluga g. vseučiliščnika Toneta Gregoreca; bodi mu na tem mestu izrečena rodoljubna zahvala. — H koncu pa še nekaj. Prej ali slej ustanovilo bo se pri Sv. Marjeti gasilno društvo; zato pa že naprej odločilne kroge opozarjam na poveljevanje, ki naj bo in mora biti slovensko, da ne boste Marjetčani z gasilnim društvom dobili takšnih nemškutarskih »fajerberkarjev« in »boserjev«, kakoršne imajo v slovečem Vržeji ob Muri in še mnogokje drugod. To si zapomnite. Pa kako bralno društvo bi se tudi lahko pri vas ustanovilo, ko šteje Marjeta tudi nekaj odličnih rodoljubov, od katerih se posebno jeden hvali. V sosednih župnijah že imajo koristna bralna in pevska društva, pri vas pa še vse spi, ali pa se brez potrebe ovire delajo. Ta bi prav lahko dal potrebne prostore za bralno sobo, drugi ostalo, pa bi Marjetčani imeli svoje domače ognjišče, pri katerem bi se ogrevali za duševni in gospodarski napredek, za vero, domovino in cesarja. Na delo tedaj, rodoljubi! — Pa še nekaj imam na srcu. Slovenska veselica naznanjaj se le po slovenskih časnikih, ne pa po kakem zakonitem nemškutarskem listu, kakor se je to zgodilo ob priliki ljudske veselice, ki je bila naznanjena tudi (čuj!)

v »Pettauer Zeitung-i«! Iz kakšnega namena se je naj bilo to zgodilo? Iz dobrega skoro ni mogoče; zato pa se je tudi od drugod par domačih izrodic priklatilo k veselici, ki so tam pridno žlobudrale po nemški ter se rogale svojemu maternemu jeziku. Pred kratkim bil je tudi izid občinskih volitev v Gorišnici objavljen v »Pettaueri«, česar pa nisem v nobenem slovenskem časniku čital. Za tem nekaj tiči! Zato pa bodite pozorni, Marjetčani ter ne delajte sebi sramote in nečasti, nego ostanite to, kar ste: vrli Slovenci!

**Iz Slov. Goric.** (Odpadnik.) Ko sem v pretečenem mesecu potoval po prijaznih Slov. Goricah, privedla me je pot tudi v slovensko trdnjavo ob nemški meji, v slavni Št. Ilj, kjer se z občudovano vstrajnostjo čvrsti narodnjaki in domovini zvesti sini neustrašeno potezajo za svoje pravice in kakor hrabra predstraža stojé na braniku majke Slave. Slava jim! Da so zavedni narodnjaki, pokazali so vselej pri volitvah v deželni in državni zbor. Pa tudi pri volitvi v občinski zastop stojijo trdno za svoje pravice, ter s požrtvovalno vstrajnostjo stopajo na prste privandranim Nemcem. Že dve leti plete se volitva za drugi volilni razred, ker vsakokrat so si Nemci po krivici omogočili zmago. Pa iskreni narodnjaki niso držali rok križem, temveč so se vselej na to nepostavno in krivično ravnanje pritožili in tako volitev ovrgli. V kratkem pričakujejo volitve za drugi volilni razred; da bi srečno zmagali, v to njim pomagaj Bog in sreča junaška! Pa čujte, kaj sem zvedel. Našel se je med njimi izdajalec in zatajevalec svojega jezika, svoje narodnosti v osebi necega krčmarja in posestnika. Nisem hotel verjeti, kakor sem zvedel, je njegov oče, baje že sivi starček, bil in še je vedno zvest in dober narodnjak. Oj sramota za sina, da v svojo lastno materno skledo pluva! Od tamošnjih Nemcev je baje že veliko škodo trpel, za zahvalo je zdaj v njihov koš skočil in njim zdaj pete liže. Že pred léta dni je hodil svoji dve deklici ponujat šulvereinskemu učitelju, da bi ju sprejel v šulvereinsko šolo. Ali dotični učitelj jih ni hotel sprejeti. Strašno, svoje otroke, svojo lastno kri ponujal je sovražnikom slovenstva, da se naj potujči, izneveri svojemu milemu maternem jeziku! Še več. Podal sem se po državni cesti naprej proti Mariboru. Ker sem se hotel še pa poprej z dobro vinsko kapljico okrepčati za nadaljnjo pot, podal sem se v krčmo pri »križu«. Postreglo se mi je res z dobro kapljico. V gostilni je neki človek, gost, strašansko obrekoval čez domačo duhovščino, posebno č. g. župnika in še celo nad br. Rokom, kateri je tudi pri Št. Iljčanih prosil milodarov za novo cerkev M. B. v Mariboru, se je spodtikal. Menda mu je bilo žal za tiste krajarje, katere je dal, če je kaj dal. Gotovo pa mu ne eden ne drugi ni nič žalega storil. Ko sem odšel, poprašal sem na tihoma nekoga, kdo da je ta, ki se tako odlikuje s psovki na duhovščino. In čujte, zvedel sem, da je ta mož oni goraj imenovani krčmar in posestnik. Zdaj mi je bilo vse jasno: Liberalec in nemškutar sovraži duhovščino, ali hujše od teh se odlikuje s psovki in obrekovanjem odpadnik in zatajevalec domovine. On porabi vsako nesramno psovko, edino le, da se s tem prikupi svojim novim pajdašem nemškim liberalcem, nemškutarjem in sovražnikom Slovencev. Dragi rojaki Št. Iljski, sami vidite, koga imate med seboj. Opominjam vas na besede: Svoji k svojim! Stojte trdno, kakor neomahljiva skala, na naši zemlji slovenske, da s tem še bolj utrdite pomen prelepih besed: hrib in hrast se omaje, ali zvestoba Slovencev do domovine, do cesarja se ne gane! (?)

**Iz Kamnice pri Mariboru.** »Veselje in žalost si roko podajata« — te besede vresničile so se pri nas, ko se je dne 25. septembra poslovil od nas priljubljeni

učitelj, gospod Jožef Svetlin. Vesel je on, ker je dosegel nadučiteljsko službo v Makolah, kjer so ga že željno pričakovali. Ne bode nam, upamo, omenjeni gospod za zlo vzeti, ako se nekoliko pošalimo in rečemo, da je pač večkrat si mislil:

„Sem dolgo upal in se bal,  
Da na cedilu bom ostal“.

Ne, spoznala se mu je srčna želja in vrle Makole sprejele so ga v svojo sredino in to navdaja ga z veseljem. A drugače godi se onim, od katerih se je gospod sedanji nadučitelj poslovil. Posebno težko je to slovo otrokom, katerim je bil 11 let ljubeznjivi vzgojitelj in katerim je tako rekoč na srce prirastel; priča nam to, da so bili otroci neko poparjeni in da se je marsikatera solza žalosti utrnila iz nedolžnih otroških oči, ko jim je govoril slovo. Pa tudi drugim ostalim bil je drag kolega, odkritosrčen prijatelj, zato smo ga prav za prav ne radi pustili. A ker mora tako biti, naj pa bo! Srčno Vas, gospod nadučitelj, zahvaljujemo za vse, kar ste za nas, posebno za nas šolarje storili in vsem pride prav iz srca, ako pravimo:

Roka v roko vdano sega  
Zdaj, ko jemljemo slovó.  
Bili dobri ste kolega,  
Učitelj nas ljubeč gorkó.  
Kličemo hvaležno vdani:  
Bog še dolgo Vas ohrani!

Tej zahvali dostavljamo še željo, da bi med Bogu in slovenskemu narodu zvesto vdanimi Makolčani dolgo let delovali v cerkvi kot organist v čast božjo, v šoli pa v blagor nam vsem drage slovenske domovine! Še enkrat toraj Vam kličemo srčni: Srečno in z Bogom!

**Iz Kostrivnice.** (Zadnjič) sem poročal, kako se je eden naših nemškutarjev napanjal, češ, ti Slatinčani in njih pevci ne smejo več v Kostrivnico — pa te modre besede so le senca proti onim, katere so drugi dan po naši res sijajni veselici blagovolile zapustiti njegova usta. Nastavite ušesa, vi zavedni slovenski Kostrivničani, ter pazljivo poslušajte, kar vam oznanjuje ta prerok: »Jaz bom že skrbel, da naša občina ne bode nikoli več privolila, da ima bralno društvo še kakošno veselico!« O joj! kaj pa potem? Kar strah me preletava po celem životu, če pomislim, da bomo znabiti vsi bralničarji morali še plezati na visoki Boč ter se tam poskriti v jami Balunjači pred jezo našega nemškutarja. Ali ni nobene rešitve, nobene pomoči? O pač, ljubi bralničarji! Iz celega srca zahvalimo se samim sebi, da še nismo nikoli in tudi ne bomo prosili njega za dovoljenje, da smemo prirediti veselice — kdor se pa ne prosi, tisti nam tudi prepovedovati ne more. No ker vemo sedaj, kako je našemu prijatelju na srce prirastlo bralno društvo in njegove veselice, zato bodemo tako predrzni, da bodemo brez njegovega posebnega — ako nam količkaj mogoče — še letošnjo zimo priredili tretjo veselico, na katero zopet povabimo vrle naše sosedo.

**Iz Gotovelj.** Oprostite, da sem primoran že prestando klobaso še enkrat pogrevati. Ker pa je, kakor pravijo, »muss« velik gospod, je to moja dolžnost. V Vašem listu oglašil se je neki »Davorin« iz Gotovelj, češ, da je treba moja poslednja dva dopisa, ki sta, da še enkrat potrdim, čisto resnična, toraj zares žalostna resnica, malo pojasniti. Pojasnilo teh omenjenih dveh dopisov bi si dotičnik bil pač lahko prihranil. Iz omenjenega sestavka pač lahko vsakdo vidi, ki le zdravo misli, da dopisnik pod krinko »Davorin« ni imel namena, zares kaj pojasniti ali dostaviti, ampak da bi bil z drugimi vred rad zvedel, kdo se je predrznil omenjena dopisa objaviti. Na posamezno se mi ne zdi odgovarjati vredno. Vendar moram gospodu »Davorinu« povedati, da ni lepo, nič meni nič tebi, kar tako v en

dan koga sumničiti. Kakor rečeno, pojasnil ni nič, le izvedeti je skušal, kdo je spisal tista nesrečna dva dopisa, ki se ga morebiti tudi malo tičeta, meneč, če kar tako-le naravnost rečem, ti si pisal, potem se bode vže oglašil. Ker pa jaz ne vem, ako dotični gospod »Gospodarja« čita in če so mu prišle dotične kvante v roke in ker mu sam tega ne morem povedati, če je tisti, kogar jaz mislim, je moja dolžnost kot dopisnik, da povem »Davorinu« danes, da omenjeni gospod ni pisal tistih dveh dopisov iz Gotovelj in da sta dopisnik G. in pa sumničeni gospod uradnik dve različni osebi. Menim pa tudi, da se omenjeni gospod malo briga za tak ravs in kavs, ki se vrši po vasi. — Zakaj pa se, dragi Davorin, ti v take reči mešaš, ki te nič ne brigajo in se tebe ne tičejo? Če so pa tudi tebe zadele, le molči, da svet ne izve, saj ni bilo imen v dopisih! S tem je konec mojih besedij. G.

**Iz Slatine.** (Kje ste možje?) V fari Sv. Križa je čez 4800 rojenih Slovencev in manj, kakor 50 Nemcev, Slovencev je 95krat več. Ker obdajajo kraj Slovenci in Hrvati, dajajo večinoma Slovani zaslužiti rokodelcem in krčmarjem, manj Nemci. Spodobi se tedaj, da vsak rokodellec in krčmar pokaže na svoji tabli v prvi vrsti Slovincem, kaj da je in kaj se pri njem dela. Res vedó vsi Slovenci, da smrekova veja nad vratni pomeni krčmo in škorn na tabli čevljarja, pa to spozna tudi Nemeč, domači in tuji. Tedaj da bote pravični najprej proti Slovincem, ki vam donajajo največ zaslužka, dajte si vsi rokodelci in krčmarji napisati na tablo prvič po slovensko ime in stan, na to po nemško stan, če vam ljubi. Na Takalcah bodi zapisano: Matija Drogenik, krčmar, Gastwirt; Franc Žumer, krčmar, Gastwirt; v Ločki vesi: Ignac Cmerek, mizar, Bau- und Möbel-Tischler; Šimon Drogenik, krčmar, Gastwirt; Jožef Streiter, Tirolec, zum Tiroler; J. Stojšek, kuha žganje Brantweinbrennerei; Ant. Ogrizek, krčmar, Gastwirt; Stern, mesar, Fleischausschrottung; Ignac Novak, mizar, Bau- und Möbel-Tischler; Ana Novak, šivilja, Damenkleidermacherin; Pelko, krčmar, Gastwirt; Medved, krojač, Kleidermacher; v Ločendolu Jurij Plevčak, trži s kamenjem za bruse, Schleifsteinhandlung; v Ratanski vesi, Janez Ogrizek, krčmar, Gastwirt; v Tokačevem Marko Šket, čevljar, Schuhmacher. Svoje slovensko ime piši čisto po slovensko brez dvojnega »gg«, ker Nemci tudi poznajo k; če je tvoje ime nemško, ga piši po nemško. Trije Ogrizki že imajo slovenske napise; razgrizite še drugi svojo nemškutarijo in pišite pravično, kakor Vam svetujem. Katerih nisem imenoval, storite ravno tako! Kdor je kristjan in pravičen narodnjak, bo spolnjeval krščanske in narodne dolžnosti. —i—

## Politični ogled.

### Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo, svitli cesar se je vrnil iz iz Inomosta, toda le malo ur je ostal na Dunaji ter se je kmalu podal na Gorenje Štajarsko, kjer se vršijo veliki lovi. Vdeleži se jih tudi saški kralj Albert. — Državni proračun za leto 1894 bode imel le malo preostanka, za silo še neki pol milijona. — Na Dunaji so zajeli 12 anarhistov t. j. ljudi, ki čejo s silo razdreti sedanji družbinski red ter napraviti tak red v državi, po katerem imajo vsi enako veliko premoženje ali kar je tisto, so vsi brez — vsega. Na eno kopito umen čevljar ne nabija čevljev za vse!

Češko. Mladočeški poslanec, dr. Masaryk je odložil svoje poslanstvo. Mož je med Mladočehi še dovolj

trezen in ne pretirava, zato pa je bil drugim že iz davna »trn v peti« in niso mu dali miru, dokler ni svoje culice zvezal. — Mladočeški poslanci izdajo neko poročilo do svojih volilcev, da jim razložijo svoje misli o izjemnem stanju. Svet pa nič kaj ne vpraša za to njih poročilo, kajti novih rečij pač ne bode v njem.

**Štajarsko.** Deželni šolski svet v Gradci trdi z vso resnobo, da v Mariboru ni nobene potrebe za šolski vrtec, ki se odpre slov. otrokom. Smešno, odkod pa zna, da ni take potrebe? Mar ni v našem mestu slov. otrok, ali pa je šolski vrtec le za nemško deco? Tak šolski svet, če je v rokah nemških liberalcev, pač vé vse najbolje! — Vlada je prepovedala krošnjarjem ponujati svojo robo po hišah v Gradci. To je sicer dobro, a ne znamo, čemu ne izda enake prepovedi za celo deželo.

**Koroško.** Nemški turnarji so hoteli te dni na Kranjsko, v nemško Kočevje, toda pravi se, da jim vlada ne dovoli, ker je njim brž več za zdražbo slov. ljudstva, kakor pa za veselje, ki ga dobé v Kočevji. — V stari gimnaziji v Celovci so priredili nekako semenišče za nje, ki se učijo za učitelja. Misel ni slaba, ali vse pride na to, kaka sapa da bode v tej hiši. Nekaterim se dozdeva, da bode po liberalnem vetru in toraj malo prida.

**Kranjsko.** Državni poslanci zbirajo sedaj tu, sedaj tam svoje volilce, da jim poročajo o svojem delovanju. Njih osoda pa je tudi različna t. j. na nekaterih shodih zbere se več, na drugih manj volilcev, prav tako, kakor ima njih poslanec pri njih veljave. — Na novi železnici iz Ljubljane v Kočevji so imeli nesrečo in je vlak razbil c. kr. pošto t. j. voz, na katerem so bila pisma in druge pošiljatve. — Da se službe učiteljev dajo včasih »pod roko«, ne da se mesto razpiše, to ni prav, ali zgodi se neki v novem času večkrat kakor je treba.

**Primorsko.** V Gorici še ni slov. ljudske šole in vladi se ne mudi prignati mesto do tega, da tako šolo napravi. Kako drugače je, če in kjer gre za nemško šolo! — Slov. vasi okoli Trsta pač dajo mestu poštene svoje davke, ali laški očetje v mestnem zastopu ne dajo njim pravice skorej nobene in zato je pametna misel slov. rodoljubov, naj se vasi ločijo od mestne uprave in se postavijo v tem oziru na svoje noge.

**Hrvaško.** Ban Khuen-Héderváry je bil v unem tednu pri svitlem cesarji in sicer jako dolgo. Iz tega pa se ugiblje sedaj veliko, kaj je mož pri svitlem cesarji hotel? Iz vsega, kar se misli, pa bode, menimo, da le malo resnice. Najbrž velja cela stvar — Bosni, kajti to je mogoče, da prevzame Khuen-Héderváry tudi Bosno v svoje oskrbovanje.

**Ogersko.** Kolikor se posname iz raznih poročil, sedanje ministerstvo ne stoji na trdnih nogah ter utegne dnes ali jutri že dobiti slov. In prav bi bilo, saj hoče biti skorej več, kakor kralj in ne mara, da še temu daje zapovedi, kaj sme ali česa ne sme storiti; v tej polovici naše države torej ne gre več po pravici! — V Budimpešti so napravili si toliko novih palač, da stojé sedaj po večini prazne in dobijo jih judje za malo vsoto v svoje roke.

### Vunanje države.

**Rim.** Sv. oče Leon XIII. so si nakopali sovražnikov sedaj tudi pri francoskih monarhistih, ker nočejo koristiti sv. cerkve djati v en koš z željo monarhistov. To se pravi: sv. oče niso zoper francosko republiko, če ona ne žali sv. cerkve.

**Italija.** V pravdi zoper može pri »Banca Romana« je neki kriv samo vodja te banke, vsi drugi pa so pri vseh goljufijah — nedolžna jagnjeta. Kdor verjame, pa

verjame. — Z državnim premoženjem gre zmirom navzdol, letos imajo za celih 80 milj. premalo v drž. kasah in vlada si pomore brž s tem iz zadrege, da razpiše nove davke. Prav, toda kdo in odkod jih naj človek še zmore!

**Francija.** Prihodnji teden tedaj pride rusko vojno brodovje do francoske države in svečanosti bodo velike, najprej v Toulonu, potem pa tudi v Parizu. Predsednik republike, Sadi-Carnot, pa ne pojde v Toulon, ampak vsprejme ruske častnike le v glavnem mestu, v Parizu. — Strike delavcev se bližajo koncu, ker delavcem primanjkuje zaslužka in s tem tudi življenja.

**Anglija.** Za ministerstvo Gladstone ne stoji predbro, kajti skorej pri vsaki volitvi, katere je treba, zmaga sedaj njegov nasprotnik in njegova večina v drž. zboru ni bila že doslej velika. Lahko se torej zgodi, da dobi nasprotna stranka večino in torej more Gladstone vzeti slovo. Ž njim pa pojde tudi Homerule pod zemljo, predno je oživela.

**Nemčija.** Nemci imajo sicer enega cesarja, ali pod njim še stoji več manjših držav. Le-te imajo doslej svoje premoženje, ali more biti reče človek bolje, svoje dolgove. Z novim pa se tudi to izpremeni ter pride vse denarstvo pod eno oblast — nemško cesarstvo. Ali bode zato bolje!

**Rusija.** Car biva še vedno na švedskih tleh in kar je imenitno, te dni ga obišče ondi tudi Pariški grof t. j. prihodnji kralj francoske države, ako se ljudstvo kedaj naveliča republike. Človeku se dozdeva, da grof ne pride v tem času k caru brez političnih namenov. Francosku vlada tudi ni posebno vesela te novice.

**Bolgarija.** Ako je listom kaj verjeti, nista si knez Ferdinand in minister Stambulov preveč na roko. Pravi se celo, da Stambulov ni več za kneza, ali s tem si še neki ne upa prav na svitlo, ker je ljudstvo neki za kneza, ne pa tako za njegove ministre.

**Srbija.** Kralj Aleksander je bil te dni v naši Opatiji in tje je prišel tudi Milan, kraljev oče. Brez pomena ta shod očeta in sina ni bil. Ne zna se pa, kaj sta imela na srci, da sta se sešla — brez matere.

**Turčija.** Sultan Abdul Hamid kaže nevoljo svojo zoper angleško vlado sedaj očitno, toda le-ta ga ima tako v kleščah, da ga lahko stiska, ne da se ji izvije. Te klešče pa so — zlate t. j. denar. Brez Angležanov ne more turška vlada obstati.

**Afrika.** Ker se bliža jesen, dobimo tudi novico za novico o novih bojih, ki so v raznih krajih vroče dežele. Največ pa so taki boji le roparske čete, sem ter tje tudi zavoljo vere. — Iz Egipta še ne pojde tako brž zadnji angleški vojak, da-si je domačim jako na poti.

**Amerika.** V Argentiniji, republiku v južni Ameriki, so imeli skorej celo leto ustajo, sedaj pa jo je vlada zadržila in se ve, da ne brez krvi. — Po »združenih državah« severne Amerike so imeli v zadnjem tednu hude nevihte in nalive, škodé je veliko.

## Za poduk in kratek čas.

### Izlet na Bizeljsko.

I Naše ljudstvo se težko loti česar novega, bodi še stvar tako koristna in potrebna. Krčevito se drži starih navad. Tako je v političnem oziru. Zarujavelih nemškutarjev se ne prime nobena pametna beseda; napake svoje nesejo navadno v grob s seboj. A tudi v gospodarskem pogledu so naši ljudje silno konservativni; vse delajo po starem kopitu, ali pa držijo križem roke. Koliko let je na primer bilo treba, da je naš vinograd-

nik začel vojsko zoper strupeno roso ali peronosporo! Če tudi je videl giniti vinograde pred svojimi očmi, vendar se je branil prepotrebne škropljenja. Jednako je gledé trne ušice. Še dandanes se nahajajo ljudje, ki nečejo verjeti, da bi uničevala vinograde takšna mrčes. Celo omikanci imenujejo vse to včasih sleparstvo. Oči se jim odprejo še le, ko je dospela nesreča do vrhunca, in ko je škoda nepopravna.

Prav iz srca moramo torej zahvaliti gosp. Antona Gregoriča, tajnika posojilnice Ptujске, da je priredil izlet na Bizeljsko; kajti če hočemo, da se bode naš vinšćak lotil dela, treba mu je predočiti vso stvar. Na svoje oči mora videti silno nesrečo in pa krasni uspeh novega truda. Le škoda, da se je primeroma malo vinogradnikov udeležilo tega zanimivega potovanja; posebno obžalovati je mlačnost Haložanov, katerim preti največja nezgoda, ker jim v malih letih uniči trtna ušica vse vinograde. Kaj pa potem? Nastopila bode nepopisljiva beda. Zatorej je potrebno, da se o pravem času lotimo dela in zasajamo vinograde naše z ameriškimi trtami. K temu pa je treba poduka in vneme, kar zadbimo le tedaj, ako se prepričamo na svoje oči, kako krasno uspeva ameriška trta na naših tleh.

Dne 18. septembra ob dveh po polnoči smo odinili z brzovlakom iz Ptuja proti Celju, Zidanemu mostu in Brežicam, kamor smo došli ob sedmih zaran. Tu so nas prijazno vsprejeli nekateri narodnjaki. Po zajutreku se odpeljamo na osmerih vozovih Bilo nas je 25 in sicer: gg. Gregorič, Špricer, Gštaltel, Strašil, Zima iz Ptuja; Urbas iz Sv. Lovrenca na Dravskem polju; Gomilšak in Tobias iz Jurjevec; Žunkovič s Črne gore; Petrovič, Kolednik, Vidovič iz Gruškovja; Jungar iz Vारेje; Kosar in Šoštarič iz Sv. Lovrenca v Slov. goricah; Mikel od Sv. Marjete; Ježovnik, nadučitelj od Sv. Ruperta v Slov. goricah; Štuhec od Male nedelje; Bela Štuhec iz Celja; Rudel in Grlica iz Halož; Zelenik od Sv. Vrbanja; Fekonja iz Očeslavec; Jurjevič iz Ptuja in Sattler s Črne gore.

Okolu 9. ure dopoldne smo se pripeljali do hiše ljubeznjivega g. Balona, ki je deželni vinarski komisar. Vzprejel nas je zelo prijazno in nas peljal v svoj vzorni ameriški vinograd; potem pa v deželnega. Razkazoval nam je jednoletne, dveletne in starejše nasade; razlagal nam, kako se ameriška trta sadi, cepi, obrezuje; kakšne vrste sodijo najbolj za to in ono zemljo. Ko dojdemo do starejših nasadov, smo kar ostrmeli; vsak je vzkliknil: oh, je to lepo! Koliko blagoslova, kajti trsi so bili obloženi s krasnim grozdem.

**Smešnica.** Onokrat bilo nas je pri Sv. Juriju zbranih nekoliko mož, vsi srednjih let. Bili smo prav dobre volje, kajti obhajali smo god radodarnega domačina. Nam pa so se pridružili tudi trije bistri fantje; ti so še ravnokar dovršili cesarsko službo in so torej radi in živo pripovedovali, kako se jim je pri vojakih godilo, kaj je bilo tam ugodnega, kaj pa težavnega, kaj vse so v tujih krajih lepega in važnega videli in kaj so pametnega, posnemanja vrednega in znamenitega čuli. Pri tem pa so tudi radovedno popraševali, kaj se je v preteklih treh letih doma spremenilo, kaj je zdaj v gornjeradgonskem okraju najznamenitejšega itd. — Vedno muhasti in na burke pripravljani Brčko Srakoper se koj oglasi, pa jim šaljivo navede celo vrsto novostij, ob koncu pa še doda... samo Petrovska šola in Orehovski leseni »ráfunk« ostal je pri starem. Bolj imenitnega v našem okraju pa za zdaj nimamo, kakor je mótarška »fajerberk«-nemščina in — Bračkova pravičnost.

## Razne stvari.

(Cesarjev god.) Včeraj je bil god Nj. veličanstva svitlega cesarja ter so bile po vseh mestih, koder so e. kr. uradi, vsled tega cerkvene slovesnosti. V stolni cerkvi v Mariboru so služili mil. knezoškof slovesno sv. mašo in je bilo navzočih obilo e. kr. častnikov, uradnikov in zastopnikov mesta.

(Vspored pri zborovanju.) »Katoliško politično društvo« v Konjicah ima v nedeljo dne 15. okt. 1893 popoldne ob 3. uri v navadnem zbirališču zborovanje s sledečim vsprejedom: 1. Pozdrav predsednika. 2. Poročilo državnega poslanca g. Robiča. 3. Govor o letošnjem romanju Slovencev v Rim. 4. Naše domače težave. 5. Različni nasveti. Prav obilne vdeležbe se nadja odbor kat. polit. društva v Konjicah.

(Tombola.) Podporni komité za revno šolsko mladež pri Šentilju v Slov. goricah priredi 15. oktobra t. l. v prostorih gosp. Karla Fluherja na Štrihovci tombolo ter vabi k obilni udeležbi. Začetek bode ob 3. uri popoldne.

(Pri Sv. Križu pri Ljutomeru) priredi učiteljstvo tamošnje dne 15. oktobra v gostilnici gospoda Hauptmanna ob 3. uri popoldan tombolo. Čisti dohodek se obrne v nakup šolskih rečij za uboge šolske otroke. Prijatelji šole in uboge mladine so vabljeni k obilni udeležbi!

(Deželni zbor.) Volitev drž. poslanca za Celje, Brežice i. dr. se izvrši dne 21. novembra in je kandidat »Nemceev«, kakor naznanja vahtarica v Celji, »nemški« dr. Em. Wokaun, pristav e. kr. sodnije v Celju. Dobro srečo!

(»Nemško društvo«.) Dr. Foregger, umni veslar na Dunaji in odvetnik judovskih tvrdek, je bil v ponedeljek v Celju ter je v »nemškem društvu« razlagal na široko sedanje politične razmere naše države. No prevesela »slika« pač ni bila, katero jim je kazal, ako je mož tak malar, kakor je veslar.

(Gospodarska razstava.) V petek in v soboto imajo v Radvanji pri Mariboru gospodarsko razstavo za živino, sadje in poljske pridelke.

(Dijaški kuhinji v Mariboru) so darovali g dr. Franc Jurtela, župan v Šmariji pri Jelšah in »štirje štirski veseljaki« skup, po 5 gld. Bog plati!

(Šolski vrtec.) Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani napravi v Mariboru šolski vrtec za slovenske otroke, toda če pride pri tem na šolske oblastnike naše dežele, ne doživimo tega. Tu nam more pomoči še samo vlada na Dunaju!

(Kratko, pa dobro!) »Die Freiwilligen Feuer- ver von Eih Maudorf hat an 4/5 Uebung mit die Feuer- versprice. Eih Maudorf 4/5 Lorenz K— Hop.« Kaj ne, da je to dobra nemščina?

(Zborovanje) podružnice sv. Cirila in Metoda za Trbovlje in okolico bode v Trbovljah, dne 8. okt. t. l. ob 3. uri popoldne v gostilni Antona Volavšek-a. Na vsprejedu je: 1. Predsednikov pozdrav. 2. Poročilo državnega poslanca gosp. Mihaela Vošnjaka in dežel- nega poslanca gosp. dr. Jos. Serneca o šolah. 3. Poro- čilo tajnikovo. 4. Poročilo o letošnji veliki skupščini sv. Cirila in Metoda v Sežani. 5. Volitev novega odbora. 6. Pobiranje letnine. 7. Vpisovanje novih udov in prosta zabava. K obilni vdeležbi vabi odbor.

(Sadjereja.) O priliki občnega zbora »bralnega društva« v Vitanji dne 1. oktobra je predaval gosp. J. Belé o porabi sadja. Ko bi pač kmetje bolje znali ravnati s sadjem, veliko več dobička bi imeli!

(Blaznost.) Dne 24. septembra se je v Rožičkem vrhu, v župniji Sv. Jurija ob Ščavnici, obesila 58letna samična nagornjakinja; večkrat se jej je bilo že mešalo.



(Ljutomerska posojilnica) bode od 1. okt. t. l. plačevala od denarja, ki se pri njej vlaga, 5% obrestij. Vsakega pol leta pripisujejo se obresti h kapitalu.

(V okr. šolski svet) v Šmariji so v okr. zastopu se izvolili ti-le gg.: dr. Fr. Jurtéla, župan ter Hugo Tančič, zasebnik v Šmariji, Andrej Zdolšek, župnik pri Sv. Štefanu, Vekoslav Strnšek, učitelj pri Sv. Petru v Medvedovem selu in Gašpar Senica, posestnik na Ponikvici.

(Roparstvo.) Dne 21. septembra je nek hudobnež zadržal Marijo Emeršič, posestnico v Repiščih, župnije Sv. Andreja v Leskovcu, ter ji je odnesel hranilno knjižico za 200 gld. in 10 gld. v gotovini. Dva človeka, ki jo imajo na sumu, so že zaprli, ali priznala še nista zločinstva.

(Ogenj.) Uni ponedeljek se je popoldne vžgalo v spodnjih Jablanah, v župniji Cirkovce, ter so tri hiše do tal zgorele. Škode pa je za uboge »kočarje« razmerno veliko.

(Požar.) V župniji sv. Jurija ob Sčavnici, v Bolehnekih sta dne 23. septembra popoldan ob 2 pogorela dva kmeta. Jožef Lupša in Jakob Slekovec; pogorelo je vse hišno in gospodarsko poslopje z vso spravo. Ogenj je pre zanetil šletni otrok.

(Šolstvo.) Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. so v okr. šolski svet voljeni gg.: Peter Mesarec, župan pri Sv. Juriji v Slov. gor., Anton Vogrin, župan na Spodnjem Porčiči, Matija Šuman, župan v Zamarkovi, Jakob Klinar, župan v Smolincih in Anton Živko, načelnik kraj. šolsk. sveta pri Sv. Ropertu v Slov. goricah — tedaj sami kmetje, vrli Slovenci, zavedni narodnjaki. Sme se zares častitati taki zmagi, ker kmeti tako visoko in čvrsto nesó slovenski prapor.

(Povodenj.) V ponedeljek se je vlila ploha čez Vransko in okolico s tako silo, da je kmalu ves trg bil v vodi pa tudi po okolici je voda naredila veliko škode. Več brvij je odneslo. Isto jutro so stale tudi po Dravinjski dolini, doli od Konjic, njive in travniki v vodi, ki je prihrula s Pohorja.

(Duhovniške spremembe.) Č. g. A. Slatinšek, župnik pri Sv. Kungoti na Pohorju, se je odpovedal župniji v Ponikvi. — Č. g. Fr. Vindiš, bogoslovec v Mariboru, je dobil dnes mašniško posvečenje v kapel mil. knezoškofa in služi svojo prvo sv. mašo v nedeljo pri Sv. Andreju v Leskovcu.

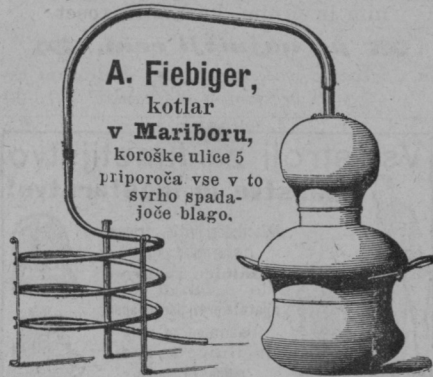
### Loterijne številke.

Trst 30. septembra 1893: 66, 16, 22, 76, 35  
Linc » » » 12, 88, 16, 39, 79

## ! Glasba !

2-3

Kratko in lahko latinsko mašo v čast „Rožniviški Kraljici“ je izdal Ign. Hladnik. Dobi se pri I. Kraju v Novomestu (Kranjsko) po 50 kr. Kakor vsa Hladnikova dela, je tudi ta maša jako melodijozna in prav lahka za izpeljavo tudi pevcem po posluhu.



## Otvorjenje prodajalnice.

Usojam si p. n. občinstvu naznaniti, da sem 16. t. m. otvoril prodajalnico za sukno, modro in plateno blago pod tvrdko:

**Ferdinand Gattinger**  
„k črnemu orlu“

grajskega trga štev. 8.

Prizadeval se bodem z dobrim blagom in točno postrežbo pridobiti si zaupanje p. n. kupcev. Prosim za obilni obisk.

S spoštovanjem

3-3 **Ferdinand Gattinger.**

## Mlin na štiri kolesa

z gospodarskim poslopljem se proda ali da v najem. Ravno tako tudi stopa za kašo in stiskalnica za olje, blizu 10 oralov travnikov in njiv prve vrste. Vse v dobrem stanu, 1/2 ure od trga Ptujka gora.

3-3 **Franc Lobenwein.**

## Tiskarna sv. Cirila

priporoča naslednje knjige:

1. „**Žalostna mati Božja**“, spisal Fr. Bezjak, župnik pri Sv. Marku, 6. natis. Obsega pouk o češčenji žal. matere Božje, pobožnost sedem petkov v čast žal. materi Božji, razne molitve in pobožnosti za god sedem žalosti Marije Device, zbirko molitev za očitno in domačo službo Božjo in precejšnje število svetih pesmij. Ta posebno za sveti postni čas primerna knjiga stane  
vezana v polusnje . . . . . gld. — 70  
„ z zlatim obrezkom . . . . . „ — 80  
„ v usnje z zlatim obrezkom . . . . . „ 1 40
  2. „**Družbine bukvice za dekleta**“, spisal Jožef Rozman, pokojni Konjiški nadžupnik, 12. natis; namenjene v prvi vrsti dekletom Križevske družbe, pa tudi vsem dekletom sploh jako koristne, veljajo  
vezane v usnje z barvanim obrezkom . . . . . gld. 1 30  
„ „ rudečim „ . . . . . „ 1 40  
„ „ zlatim „ . . . . . „ 1 60
- Po poštnem povzetju 10 kr. več.**
3. „**Duhovni Vrtec**“, 5. natis, priporočanja vredna molitvena knjiga, posebno za mladino, stane  
v usnje vezan z zlatim obrezkom . . . . . gld. — 85  
„ „ s kopčo . . . . . „ — 95
  4. „**Sveto opravilo**“, spisal Anton Slomšek, nekdanji viši ogleda šol, 5. pomnoženi natis; namenjeno šolarjem viših razredov, velja  
vezano . . . . . gld. — 35  
„ v polusnje z zlatim obrezkom . . . . . „ — 50  
„ v usnje z zlatim obrezkom . . . . . „ — 60
  5. „**Ključek nebeški**“, spisal Ivan Skuhala, dekan v Ljutomeru, za šolarje nižih razredov, velja  
vezan . . . . . gld. — 30  
„ v polusnje z zlatim obrezkom . . . . . „ — 40  
„ v usnje . . . . . „ — 50
  6. „**Bukve božje v naravi**“, podomačil P. Hrisogon Majar, stane 20 kr.
  7. „**Božič**“ pridnim otrokom, spisal Alojzij Vakaj, stane 15 kr.
  8. „**Svete pesmi za šolarje**“, vezane 10 kr.
  9. „**Zbirka narodnih pesmij**“ I. snopič 10 kr.
  10. „ „ II. snopič 10 kr.
  11. „**Ženitovanje**“ 15 kr.

## Oelz-ova kava

priznana najboljši in izdatnejši dostavek h kavi. Dobi se v vseh prodajalnicah za špecerijsko in povzbitno blago.

## Bratje Oelz, Bregenz.

V take kraje, kjer se naši pridelki ne dobivajo, razpošiljamo cenó poštne zavitki po 2 gld. 10 kr. 9—15

## Povabilo

k letnemu zborovanju podružnice sv. Cirila in Metoda za „Trbovlje in okolico“ v Trbovljah dne 8. vinotoka, ob treh popoldan v gostilni sv. Cirila in Metoda.

### Vspored.

1. Predsednikov pozdrav; 2. sporočilo državnega poslanca gosp. Mih. Vošnjak in deželna banka „Slavija“ mi je znatno škodo hitro in popolnoma po slavnem glavnem zastopu v Ljubljani cenila in izplačala, za kar se „Slaviji“ javno zahvaljujem.

K obilni vdeležbi uljudno vabi

Odbor.

## Zahvala.

Dne 31. avgusta je podpisnemu ogenj vničil hišno in gospodarsko poslopje in zavarovalna banka „Slavija“ mi je znatno škodo hitro in popolnoma po slavnem glavnem zastopu v Ljubljani cenila in izplačala, za kar se „Slaviji“ javno zahvaljujem.

Franc Goričan,  
posestnik v Hotinji vasi.

## VABILO

na

## redni občni zbor

„Zveze slovenskih posojilnic“

kateri se bode vršil v četrtek dne 26. oktobra 1893 ob 10. uri predpoldne v dvorani Celjske čitalnice v Celji.

### Dnevni red:

1. Poročilo načelnika in odobrenje letnega računa.
2. Poročilo društvenih revizorjev.
3. Pogovor o sestavi „Letopisa“.
4. Volitev novega odbora.
5. Razni nasveti.

Opomba: Po § 11 društvenih pravil smejo se udeleževati občnega zbora pooblaščenici v zvezi stojičih posojilnic, pa tudi vsak zadržnik takšnih posojilnic.

V Celji, dne 1. oktobra 1893.

Mihael Vošnjak.

## Železnato vino

izdelano od G. Piccoli,  
lekarja v Ljubljani.

To vino ima v sebi železnat preparat, ki ga tudi najslabši želodec lahko prebavlja, zato izvrstno upljiva na osebe, katerim manjka krvi in katere so oslabiljene po boleznih.

Zato se posebno materam priporoča, katerim je mar zdravje svojih otrok. Bolezni, katerim je mladež podvržena, na blede, suhe in boleaste otroke vsled pomanjkanja krvi močneje upljivajo ter jih hitreje in lažje premagajo, kakor zdrave in močne.

To vino krepi želodec, slast do jedi poveča, pospešuje prebavljanje, pomnoži kri, katera nam je toliko potrebna in da zdravo lepo barvo, kakor jo imajo zdravi ljudje.

Cena za eno steklenico 1 gld. Veče steklenice 1 gld. 50 kr.

Vunanja naročila izvršujejo se takoj po povzetju.

7-12



v Ljubljani

sv. Petra cesta šte. 27

filiala v Mariboru

Domgasse  
št. 1.

## Služba organista in mežnarja

se razpisuje pri župnijski cerkvi Sv. Marjete na Muti do 1. decembra. Prosto, lepo stanovanje; dohodki obojne službe v denarji znašajo okoli 230 gld. Tudi zemljišča je nad tri orale. Spretnost v orgljanju se tirja; seveda imajo Ceciljanci prednost. Služba se nastopi s 1. januarjem 1894.

3-5

Cerkveno predstojništvo na Muti.

## Gasilnice

vsakovrstne velikosti in stroja, s pristopnimi ventili, najizvrstnejše delane, in velike moči za brizganje, prilične srenjam, mestom, trgov in njihovim gasilnim društvom.

## Brizgalnice

na kolesih, nosljah, v putah za vrte,

## Vodonosnike

razne sestave, najboljše cevi iz konopnine, gumija, za sesavanje vode ali za napeljevanje vode, dalje vretenice in tehtnice za ove cevi, kakor tudi drugo

## orodje gasilcem potrebno

priporočuje po najnižji ceni proti 5letnemu poročstvu

## Albert Samassa,

c. k. dvorni zvonar in fabrikant  
strojev in gasilnega orodja  
v Ljubljani.

Srenjam in gasilnim društvom dovoli se plačevanje v rokih. Podrobne cenilnice dopošilja brezplačno in franko

7

## Najbolj po ceni se kupujejo:

najboljši molitveniki, šolske knjige, pisalne in šolske reči, izvrstne konceptni in pisalni papir, vsakovrstni zavitki, pisani papir, svileni papir v 65 barvah, najboljše karte.

Tiskovine za odvetnike in bilježnike, šole in občinske urade, trgovce itd.

## A. PLATZER,

poprej Edvard Ferline,

gospoke ulice šte. 3 v Mariboru.

Knjigovezarska dela se točno in takoj po ceni izvršujejo.

Da ne bode nobena pomota, prosim, da na tanjko pazite na mojo trdko.

33

se priporoča prečastiti duhovščini in slov. cerkvenim predstojništvom, sploh vsem cerkvenim dobrotnikom za naročila cerkvenih posod in orodja, katere v raznih zlogih, od navadnega svečnika do najfinejše umetno izdelane monštrance itd. izdeluje.

### V zalogah

je veliko lepih različnih posod in orodja že izgotovljenih na razpolago, vsako naročilo se vestno in hitro izvrši iz različnih kovin — iz zlata, srebra, bakra, nikelnja itd. Staro blago se popravi, pozlati, posrebrni in poniktja.

Ilustrovani ceniki na razpolago. 10-12

## Zaloga mizarskega in pravoskega pohištva Konrada Wölflinga

Maribor, gosposke ulice št. 28

priporoča bogato asortirano zalogo žleбенega in narezanega pohištva za spalnice, postrežnih miz, miz za salone, pisarnih in napravnih miz,

kakor tudi raznih

tapetovanih garnitur za salone, divanov, balzakov, otoman. sof, kanapejev, naslanjačev, posteljnih vložkov in žimnic.

Tudi vsakovrstnih ptujedeželskih in domačih zrcal in podob

vsake sorte s čednim okvirjem, pozlačenim in črnim, kurnis in roset

po najnižji ceni.

Na zahtevanje razpošiljajo se ilustrovani ceniki brezplačno in franko. 13-20

## Vsi stroji za kmetijstvo vinarstvo in moštarstvo!



Mlatilnice, vitle, trieure  
čistilne mline za žito  
rezalnice za krmo  
samodelujoče  
aparate proti peronosperi  
tlačilnice za vino  
tlačilnice za sadje  
mline za sadje

predmete za kleti, sesalnice za vse namene, kakor v obče: vse stroje za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo razpoloja v najnovejših, najboljših konstrukcijah

IG. HELLER, DUNAJ

2/2 Praterstrasse Nr. 78.

Bogato ilustrovani katalogi v nemškem in slovenskem jeziku zastoj in pošiljajo se brezplačno.

Najkulantnejši pogoji. — Jamstvo. — Stroji se dajo na poskušnjo.

Cene so se znova znižale! Prekupovalcem znaten popust!

## Graščinsko oskrbništvo Herberstorf

proda od postaje Wildon proti povzetju

jabolčnico

po 100 litrov 8—10 gold.

20

Uradne in trgovske

## KUVERTE

s firmo priporoča

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.